

shodných výpovědí obou citovaných policistů a úředního záznamu ze dne 28.2.2007 na č.l. 5-6 spisu bylo prokázáno, že na jejich společném setkání dne 27.2.2007 byla Marcela Urbanová vystrašená, kdy měla obavy zejména z osoby Romana Vaškúje, kterého si spojovala s kauzou LTO proběhlé v minulosti, podle kpt. Pavla Kovářika měla Marcela Urbanová pocit, že je sledována třetí osobou, za dané situace pak Marcela Urbanová přistoupila k zadokumentování věci a byla od této doby pod policejní ochranou, z výpovědi Marcely Urbanové je taktéž prokazováno, že toho dne požádala policii o učinění příslušných kroků. Nelze v nejmenším akceptovat obhajobu obou obžalovaných, že by Marcela Urbanová s nimi vážně vyjednávala o finančních a dalších kompenzacích za situace, kdy současně informuje policejní orgán o aktivitách obou obžalovaných a dává svolení ke sledování své osoby, to platí pro všechny události, ke kterým došlo pod monitoringem policie, včetně konání monitorované schůzky dne 1.3.2007 v bydlišti Marcely Urbanové. Rovněž tak z výpovědi Jaroslava Růčky bylo zjištěno, že on sám se účastnil aktivit obou obžalovaných pouze z toho důvodu, že měl zájem na odkrytí pozadí celé věci, pakliže mu někdo v rámci vyjednávání s jeho ženou nabízel výhody setrváním v jeho funkci jako jednatele společnosti Městské lesy Vsetín, když v řízení bylo prokázáno bezpečně, že minimálně ve dvou případech, a to dne 26.2.2007 ve večerních hodinách v rámci telefonátu s Petrem Šmifákem a dne 28.2.2007 v rámci osobního rozhovoru s Petrem Šmifákem, dal svědek Jaroslav Růčka zřetelně najevo zájem na distancování jeho osoby od celé záležitosti.

Roman Vaškúj v průběhu vyjednávání s Marcelou Urbanovou několikrát tuto mylně informoval o svých kontaktech se svědkem Jiřím Čunkem a dalšími osobami. Soud má na mysli monitorované setkání dne 1.3.2007, na němž tento obžalovaný uváděl, že společně s Jiřím Čunkem v únoru slavili narozeniny Jiřího Čunka v lokalitě Horní Suchá na severu Moravy, ačkoliv dle vyjádření Jiřího Čunka u hlavního líčení tento je spoluvlastníkem nemovitosti v katastrálním území Suchá Rudná. Dále na monitorovaném setkání tento obžalovaný referoval o svém telefonátu s Petrem Nečasem, ačkoliv z výpovědi jmenovaného svědka vyplynulo, že tento nebyl v žádném kontaktu s Romanem Vaškújem. Uvedené fabulace Romana Vaškúje tak měly jednoznačně sloužit k ujištění Marcely Urbanové a jejího druha stran přesvědčení o účasti politicky exponovaných osob v této záležitosti a dodat serióznost jejich jednání s Petrem Šmifákem. Z klamavého tvrzení Romana Vaškúje ohledně kontaktu se svědkem Jiřím Čunkem však nelze dovozovat to, že by z tohoto vyplývala neexistence jejich propojení, naopak shora bylo podrobně rozvedeno vědomí Jiřího Čunka o aktivitách Romana Vaškúje a Petra Šmifáka vůči Marcelce Urbanové.

Pokud se jedná o motivaci obou obžalovaných ke spáchání projednávané trestné činnosti, pak soudu se nepodařilo rozkrýt motivy, které je vedly k ovlivňování Marcely Urbanové stran její svědecké výpovědi v trestní věci obviněných Jiřího Čunka a Ing. Petra Hurty. Pakliže svědkyně Marcela Urbanová u hlavního líčení uváděla, že obžalovaný Petr Šmifák ji měl při rozhovoru sdělit, že společně s Romanem Vaškújem jednají v zájmu Jiřího Čunka z toho důvodu, že v případě dosažení smíru mezi ním a Marcelou Urbanovou se jim otevřou dveře k penězům z evropských fondů, pak toto svědectví Marcely Urbanové není v řízení podporováno žádným dalším objektivním důkazem, který by mohl verifikovat toto tvrzení svědkyně. Je možné případně v teoretické rovině uvažovat o známosti Jiřího Čunka s Petrem Šmifákem či dalšími osobami na věci zúčastněnými z regionu města Vsetín, avšak jak již bylo shora řečeno, soud neměl k dispozici žádné relevantní důkazy k prokázání motivace obou obžalovaných ve vztahu k Jiřímu Čunkovi a Ing. Petru Hurtovi.